

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 135/05-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť S. H., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. P. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 35/02 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 35/02 **p o r u š i l** základné právo S. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 35/02 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. S. H. p r i z n á v a primerané finančné zadostučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. S. H. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 6 252 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatdva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta JUDr. P. M., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 6. júla 2005 č. k. I. ÚS 135/05-12 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť S. H. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. M., B., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 35/02.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľkou napádané konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sa začalo na okresnom súde podaním jej žaloby 18. februára 2002, je vedené pod sp. zn. 21 C 35/02 a dosiaľ nebolo, aj z dôvodu straty súdneho spisu, právoplatne skončené. Podľa tvrdenia

sťažovateľky okresný súd koná v jej veci s priet'ahmi, čím sa predlžuje doba jej právnej neistoty a odd'ahuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla: „(...) Prvé pojednávanie bolo určené až po našej písomnej urgencii, skoro po roku podania žaloby, na deň 21. 1. 2003 (...).“

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Právo S. H., bytom B., na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava II. v konaní pod. sp. zn. 21 C 35/02 v uvedenom spore porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava II. sa prikazuje, aby v konaní pod sp. zn. 21 C 35/02 v uvedenom spore konal bez zbytočných priet'ahov.

3. S. H. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 30.000,- Sk (slovom: tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava II. povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II. je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby advokátovi JUDr. P. M., B., vo výške 6.252,40 (slovom: šesťtisícdeväťdesiatdva slovenských korún a 40 hal.) (1 úkon práv. služby podľa § 11 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. = 2 501,- Sk + 19 % DPH = 475,20 + náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. = 150,- Sk, do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd JUDr. M. Š. poverená funkciou predsedníčky okresného súdu listami sp. zn. Spr. 2073/05 z 12. mája 2005 a z 5. augusta 2005 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedeným vyjadreniam okresného súdu listom zo 4. októbra 2005.

2. 1. Okresný súd vo svojom vyjadrení z 12. mája 2005 uviedol:

„(...) k sťažnosti sa v súčasnosti nemôžem vyjadriť, vzhľadom k tomu, že po doručení spisu znalcom na tunajší súd dňa 13. 9. 2004 došlo k strate spisu, na základe čoho

v súčasnosti prebieha konanie týkajúce sa rekonštrukcie spisu, na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 29. 3. 2005. (...) Vo veci je stanovený termín pojednávania na deň 20. 9. 2005.“

Vo vyjadrení z 5. augusta 2005 okresný súd neuviedol žiadne nové skutočnosti a odvolal sa na svoje vyjadrenie z 12. mája 2005. Súčasne oznámil, že súhlasí, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

2. 2. Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniam okresného súdu uviedol:

„(...) nemáme osobitné pripomienky k vyjadreniam (...) okresného súdu (...). Súčasne Vám oznamujeme, že súhlasíme s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o predmetnej veci.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (m. m. I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, k nej priložených písomností a z vyjadrení účastníkov konania ústavný súd bez preskúmania súdneho spisu, ktorý z dôvodu jeho straty nemal k dispozícii, zistil nasledovný priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 21 C 35/02:

- 18. február 2002 - sťažovateľka sa žalobou podanou okresnému súdu domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam proti žalovaným E. P. a P. P.;
- 11. október 2002 - sťažovateľka požiadala okresný súd o informáciu o stave konania a o nariadenie pojednávania;
- 21. január 2003 - pojednávanie bolo bez meritórneho prejednania veci z dôvodu ospravedlnenej neúčasti právneho zástupcu žalovaných odročené na 18. marec 2003;
- 18. marec 2003 - na pojednávaní navrhol právny zástupca žalovaných vyriešiť spor mimosúdnou cestou, *«s čím navrhovateľka súhlasila, netušiac, že aj tu ide len o „naťahovanie času“, pretože odporcovia sa do termínu ďalšieho pojednávania určeného na deň 29. 5. 2003 ani len neozvali a na toto pojednávanie sa deň pred jeho konaním prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnili»* ;
- 29. máj 2003 - okresný súd bez meritórneho prejednania veci odročil pojednávanie z dôvodu ospravedlnenej neúčasti žalovaných, ktorí požiadali o odročenie pojednávania, pretože *„medzi účastníkmi konania prebieha rokovanie o uzatvorení mimosúdnej dohody“*;
- 14. október 2003 - sťažovateľka žiadala okresný súd o nariadenie súdneho pojednávania, pretože medzi účastníkmi nedošlo k mimosúdnej dohode;
- 21. december 2003 - sťažovateľka požiadala okresný súd o informáciu o stave konania a o nariadenie pojednávania;
- 5. február 2004 - sťažovateľka zaslala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietáhy v konaní, pričom podľa tvrdenia sťažovateľky *„List zostal bez odpovede, predpokladáme však, že reakciou naň bolo vytýčenie pojednávania na deň 4. 3. 2004“*;
- 4. marec 2004 - pojednávanie bolo po vypočutí sťažovateľky a žalovanej v I. rade odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania za účelom ocenenia sporných nehnuteľností;
- 8. marec 2004 - okresný súd uznesením ustanovil súdneho znalca na ocenenie sporných nehnuteľností (uznesenie bolo sťažovateľke doručené 16. júna 2004);
- 6. júl 2004 - súdny spis prevzal súdny znalec za účelom vypracovania znaleckého posudku, pričom sťažovateľka v žiadosti o urýchlenie konania z 20. októbra 2004 uvádza: *„Máme vedomosť, že znalec vyzval odporcov na umožnenie obhliadky na vykonanie znaleckého posudku, nebolo mu to však umožnené, čo aj bezodkladne oznámil súdu, že*

nemôže z toho dôvodu vo veci konať. Nemáme však žiadnu vedomosť, že by súd urobil vo veci príslušné kroky, ktoré môže a má urobiť, aby primäl odporcov vykonať súdom uložené povinnosti“;

- 13. september 2004 - súdny znalec vrátil spis okresnému súdu (pozri vyjadrenie okresného súdu doručené ústavnému súdu 19. mája 2005);
- 20. október 2004 - sťažovateľka sa domáhala urýchleného konania okresného súdu v jej veci;
- 8. december 2004 - právny zástupca sa pri žiadosti o nahliadnutie do súdneho spisu dozvedel, že spis je od 6. júla 2004 u súdneho znalca;
- 31. január 2005 - sťažovateľka sa na okresnom súde informovala na stav konania v jej veci a podala sťažnosť na prieťahy v konaní adresovanú predsedníčke okresného súdu;
- 7. február 2005 - zastupovaním poverená predsedníčka okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky uviedla: *„Po prešetrení sťažnosti som zistila, že existuje dôvodná obava, že došlo k strate uvedeného spisového materiálu. V súčasnosti sú vykonávané úkony smerujúce k zástenku, či znalec, ktorý naposledy so spisom disponoval, tento skutočne na tunajší súd doručil. V prípade, že predmetný spis sa bude aj po vykonaní všetkých opatrení smerujúcich k jeho nájdeniu považovať za stratený, bude vo veci nariadená rekonštrukcia. Vzhľadom na uvedené nie je možné v súčasnosti v konaní vo veci samej pokračovať“;*
- 29. marec 2005 - okresný súd uznesením nariadil rekonštrukciu súdneho spisu sp. zn. 21 C 35/02;
- 5. apríl 2005 - okresný súd v súvislosti s rekonštrukciou súdneho spisu vyzval sťažovateľku, aby predložila kópie všetkých písomností, ktoré zaslala okresnému súdu v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 21 C 35/02, ako aj všetkých písomností, ktoré jej v tejto veci boli zaslané okresným súdom;
- 20. september 2005 - konalo sa pojednávanie, ktoré bolo podľa zistenia ústavného súdu odročené na neurčito.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na

naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva ne prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o žalobe sťažovateľky o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedenom pod sp. zn. 21 C 35/02 došlo k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (m. m. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Ústavný súd zo skutočností uvádzaných sťažovateľkou a okresným súdom nezistil takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o právnej zložitosti posudzovanej veci, ktorá by mohla negatívne ovplyvniť doterajší priebeh konania. Faktická zložitosť veci vyplývajúca zo straty súdneho spisu (napr. I. ÚS 111/05) má síce vplyv na dĺžku konania, no bola spôsobená (vyvolaná) predovšetkým okresným súdom.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľka prispela k doterajšej

dĺžke konania pred okresným súdom, a ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania (viac ako 3 roky a 7 mesiacov) a všetky okolnosti daného prípadu (strata súdneho spisu).

Vychádzajúc zo skutočností uvádzaných v sťažnosti, jej príloh a z vyjadrení účastníkov konania ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol vo veci nečinný:

- od 18. februára 2002 (podanie žaloby) do 21. januára 2003 (pojednávanie na okresnom súde), t. j. viac ako 11 mesiacov;
- od 14. októbra 2003 (sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že nedošlo k mimosúdnej dohode) do 4. marca 2004 [pojednávanie na okresnom súde až po urgencii sťažovateľky (21. decembra 2003) a po podaní sťažnosti na priet'ahy predsedníčke okresného súdu 5. februára 2004)], t. j. po viac ako 4 mesiacoch;
- od 13. septembra 2004 (súdny znalec vrátil spis okresnému súdu) do 20. septembra 2005 (pojednávanie na okresnom súde), t. j. viac ako 12. mesiacov.

Celková doba zbytočných priet'ahov ustálená ústavným súdom predstavuje viac ako 27 mesiacov.

Navyše, ako to vyplýva z vyjadrenia okresného súdu doručeného ústavnému súdu 19. mája 2005, súdny spis bol po jeho zapožičaní súdnemu znalcovi 6. júla 2004 vrátený okresnému súdu 13. septembra 2004, avšak právnenému zástupcovi sťažovateľky bolo 8. decembra 2004 pri jeho pokuse nahliadnúť do spisu oznámené okresným súdom, že spis sa nachádza u súdneho znalca, a následne okresný súd zistil stratu súdneho spisu až v súvislosti s konaním o sťažnosti sťažovateľky na priet'ahy v konaní z 31. januára 2005 adresovanej predsedníčke okresného súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'účinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadost'účinenia vo výške 30 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadost'účením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadost'účinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v sťažovateľkou požadovanej výške 30 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia.

Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil a vyúčtoval trovy za právne zastúpenie v celkovej výške 6 252,40 Sk, a to za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2005 po 2 501 Sk a dvojnásobok režijného paušálu po 150 Sk vrátane 19 % DPH, pričom predložil osvedčenie platiteľa DPH.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovení z § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Sťažovateľke patrí náhrada trov za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnému súdu) vykonané v roku 2005 vo výške 5 002 Sk a dvojnásobok režijného paušálu vo výške 300 Sk. Sťažovateľke tak vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 6 309 Sk vrátane 19 % DPH.

Vzhľadom na to, že právny zástupca si uplatnil náhradu trov len vo výške 6 252,40 Sk, ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov po zaokrúhlení tak, ako je to uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2005